

EDITORIAL

CUNFINS – lingias cotschnas

DA RITA CATHOMAS-BEARTH*

Enconuscher ils agens cunfins, metter cunfins, ir fin a la limita, ma betg surpassar las lingias cotschnas, quai gida a viver ina vita ventiraivla. Gia da pitschen sondain nus cunfins, empruvain nus da superar quels e faschain l'experientscha che nus crudain magari sin il nas. Cunfins fascineschan e limiteschan il medem mument, cunfins provocheschan ed active-schan nossa energia. Che nus carstgauns n'avain betg tut enta maun savain nus atgnamain, ma acceptar quest fatg va magari vess. Cunfins sa midan e vegnan spustads, tut tenor la ductrina dal temp. Quanta sventira ha il scumond da mari-

dar ina persuna d'in'otra confessiun purtà? Quanta dolor han mammas d'uffants illegitims stuì supportar? Quant entiert han ins fatg a persunas omosexuales? Mes um è vegnì bandischà 1968 cun ruaida giu da la «buora» dal cumin da la Cadi perquai ch'el aveva surpassà ils cunfins da la tradiziun cun il salid: «Umens e dunnas da cumin».

Per quests >accents< ha *Pascal Werner*, gestiunari da la Fundaziun grischuna per la fotografia, selecziunà in pèr maletgs che mussan cunfins da tuttas sorts. Mintgin da quels raquinta istorgias. Qualas surlaschain nus a l'aspectatura da chattar.

* Redactura responsabla

Tschiertschen: Da la tabla al computer.

FOTO: LOTHAR JECK / FOTOARCHIV JECK, REINACH BL / FUNDAZIUN GRISCHUNA PER LA FOTOGRAFIA